

Pritožba, ki jo je 17. decembra 2021 vložil Urad Evropske unije za intelektualno lastnino zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 6. oktobra 2021 v zadevi T-342/20, Indo European Foods/EUIPO

(Zadeva C-801/21 P)

(2022/C 207/14)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnik: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopniki: D. Hanf, V. Ruzek, D. Gaja, E. Markakis, agenti)

Drugi stranki v postopku: Indo European Foods Ltd, Hamid Ahmad Chakari

Predlogi

Pritožnik Sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano sodbo v zadevi T-342/20 v celoti razveljavi;
- ugotovi, da je treba postopek, začet pri Splošnem sodišču zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 2. aprila 2020 (zadeva R 1079-4), ustaviti, in
- tožeči stranki na prvi stopnji naloži plačilo stroškov, ki so nastali EUIPO, v zvezi s to pritožbo in postopkom pred Splošnim sodiščem.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnik EUIPO v utemeljitev pritožbe navaja en sam razlog, in sicer kršitev zahteve po ohranitvi pravnega interesa, kot ga priznava ustaljena sodna praksa, kar odpira vprašanje, ki je pomembno za enotnost, doslednost in razvoj prava Unije.

- Prva napaka pri uporabi prava: Splošno sodišče je kršilo temeljni in avtonomni pogoj vseh pravnih postopkov – kot ga priznava ustaljena sodna praksa – ohranitev pravnega interesa, saj je zavrnilo obravnavanje vprašanj, ki so nastale po izpodbijani odločbi, zgolj zato, ker takšna vprašanje ne morejo izpodbiti zakonitosti izpodbijane odločbe. Takšna razlaga ne samo, da združuje to procesno predpostavko in naknadno presoje zakonitosti utemeljenosti. Zaradi takšne razlage je ohranitvi pravnega interesa odvzeta tudi lastna in neodvisna funkcija.
- Druga napaka pri uporabi prava: Splošno sodišče posledično ni presodilo ohranitve pravnega interesa tožeče stranke na prvi stopnji. Splošno sodišče s tem, da se je osredotočilo na presojo zakonitosti, ni odgovorilo na vprašanje te obvezne procesne predpostavke: kakšno korist bi tožeča stranka na prvi stopnji lahko imela zaradi razveljavitve izpodbijane odločbe?
- Tretja napaka pri uporabi prava: Splošno sodišče ni ugotovilo, da tožeča stranka na prvi stopnji ni izpolnila svoje dolžnosti o izkazovanju ohranitve pravnega interesa po koncu prehodnega obdobja. Glede na to, da bi bila prijavljena znamka registrirana šele po koncu prehodnega obdobja, to je v trenutku, ko nasprotujoče si znamke ne bodo hkrati (!) izpolnjevale (in nikoli niso izpolnjevale) svojega glavnega namena, EUIPO trdi, da spor *ratione temporis* in *ratione loci* ne more nastati. Iz tega sledi, da tožeča stranka na prvi stopnji ni mogla imeti nobene koristi na podlagi postopka in zato ne izkazuje ohranitve pravnega interesa.
- Četrta napaka pri uporabi prava: Splošno sodišče je zaradi teh napak kršilo člen 50(3) PEU, člena 126 in 127 Sporazuma o izstopu (?) ter člen 72(6) Uredbe 2017/1001, ki so izraz temeljnega načela teritorialnosti, ki EUIPO nalaga obveznost, da v obravnavani zadevi ne upošteva pravnih posledic konca prehodnega obdobja.

- S to pritožbo se odpira vprašanje, ki je pomembno za enotnost, doslednost in razvoj prava Unije. Izpodbijana sodba podpira ozko razlago obsega horizontalne zahteve po ohranitvi pravnega interesa. Navedena zahteva temelji na splošni teoriji procesnega prava, ki je skupna državam članicam, razlaga Sodišča unije pa bo verjetno bistveno vplivala na način, kako to zahtevo uporabljajo nacionalna sodišča. S to pritožbo se odpira tudi pomembno procesno vprašanje – ki nikakor ni omejeno na področje prava intelektualne lastnine – in sicer o posledicah, ki izhajajo iz pravila, da se mora avtor razveljavljenega akta sklicevati na datum sprejetja tega akta, da lahko sprejme akt, ki ga nadomesti. Zaradi vprašanja prenehanja prejšnje pravice *pendente lite* so se pojavile nasprotujoče si sodbe Splošnega sodišča, pri čemer je imelo Sodišče v obrazloženem sklepu le kratko priložnost, da je to vprašanje obravnavalo mimogrede. S to pritožbo se odpira tudi splošno vprašanje o posledicah dejanskega izstopa Združenega kraljestva iz Unije za pravni red Unije.

(¹) Členi 11, 51(1), 66(1) in 71(3) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o blagovni znamki Evropske unije (UL 2017, L 154, str. 1).

(²) Sporazum o izstopu Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska iz Evropske unije in Evropske skupnosti za atomsko energijo (UL 2019, C 384 I, str. 1).

**Pritožba, ki jo je 10. januarja 2022 vložila Sanford LP zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat)
z dne 10. novembra 2021 v zadevi T-443/20, Sanford/EUIPO – Avery Zweckform (Nalepke)**

(Zadeva C-19/22 P)

(2022/C 207/15)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Sanford LP (zastopnik: J. Zecher, Rechtsanwalt)

Drugi stranki v postopku: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO), Avery Zweckform GmbH

Sodišče (senat za dopustitev pritožb) je s sklepom z dne 6. aprila 2022 odločilo, da pritožba ni dopustna in da družba Sanford LP nosi svoje stroške.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Nejvyšší soud České republiky (Češka republika) 28. januarja 2022 – YQ/Ředitelství silnic a dálnic ČR

(Zadeva C-57/22)

(2022/C 207/16)

Jezik postopka: češčina

Predložitevno sodišče

Nejvyšší soud České republiky

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: YQ

Druga stranka: Ředitelství silnic a dálnic ČR